

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120206163
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120206163.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Evy Šofrankovej, predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. B. XX/X, XXX XX P. T., právne zastúpený: JUDr. Peter Čurilla, advokát, so sídlom Hlavná 2876/11, 080 01 Prešov, proti žalovanej: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. B. XX/X, XXX XX P. T., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 16C 44/2020-35 zo dňa 22.06.2020 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie vo výroku II. a III.
- II. M e n í uznesenie vo výroku I tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamieťa.
- III. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v tomto znení, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zdržať sa scudzenia, resp. iného nakladania s nehnuteľnosťami č. C KN C KN 121/1 - zastavaná plocha nádvorie o výmere 495 m², C KN 122/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 165 m² a na tejto stojaceho rodinného domu č. súpisné 34, nachádzajúcich sa v P. T., ul. W.. B. č. XX/X zapísaných na LV č. XXX kat. úz. P. T.,

II. Žalovaný je povinný zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by znemožnil alebo sťažil žalobcovi užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. P. T., C KN 121/1 - zastavaná plocha nádvorie o výmere 495 m², C KN 122/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 165 m² a na tejto stojaceho rodinného domu č. súpisné XX, nachádzajúcich sa v P. T., ul. W.. B. č. XX/X, a to v rozsahu užívania existujúcom ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia,

III. u k l a d á žalobcovi, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej, ktorej predmetom bude vydanie bezdôvodného obohatenia,

IV. p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na dôvody návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, citoval ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, § 333, § 334, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že v prejednávanej veci žalobca osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov.

3. Mal za osvedčené, že žalobca so svoju rodinou má v predmetnej nehnuteľnosti obydlie najneskôr od roku 2007, na ktorej má aj prihlásený trvalý pobyt. Medzi stranami sporu sú narušené medziľudské vzťahy a žalovaná nemieni strpieť ďalšie užívanie nehnuteľnosti žalobcom a jeho rodiny. Žalovanému by v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia ešte pred skončením predmetného sporu nič nebránilo previesť alebo zaťažiť dotknutú nehnuteľnosť, ktorej sa súdny spor týka, čím by znemožnil resp. sťažil vymáhanie žalobcovej pohľadávky vzniknutej na základe jeho investícií do nehnuteľnosti žalovaného. Uviedol, že nariadenie tohto neodkladného opatrenia žalovaného v podstate nijakým spôsobom neobmedzí, ak žalovaný nemá úmysel predmetnú nehnuteľnosť previesť na inú osobu, resp. iným spôsobom s ňou nakladať a zároveň pôsobí preventívne, ak by žalovaný mal záujem nehnuteľnosť predať, či inak s ňou nakladať, čím by bola daná bezprostredná hrozba ujmy na právach žalobcu. Z týchto dôvodov návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel v celom rozsahu. Súd prvej inštancie zároveň uložil žalobcovi podať do 30 dní žalobu na súde vo veci samej.

4. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

5. V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že návrh žalobcu zamietne a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o zákaz scudzenia nehnuteľnosti namietala, že v tomto smere neboli osvedčené rozhodujúce skutočnosti, pretože žalobca nepredložil jediný doklad, z ktorého by vyplýval zámer žalovanej nehnuteľnosť scudziť, či s ním inak disponovať bez vedomia žalobcu. Súd v tomto smere založil rozhodnutie na hypotéze, právne posúdenie relativizuje rôznymi variantami a preto je rozhodnutie arbitrárne. Ďalej uviedla, že domoženie sa nároku žalobcu by prípadným predajom nehnuteľnosti nebolo ohrozené, keďže by došlo len k transformácii jej majetku do peňažnej podoby, z ktorej sa nároky dajú uspokojiť. Trvalý pobyt má len evidenčný charakter a nezakladá žiadne právo žalobcu ku nehnuteľnosti. Žalobca sa žalobou vo veci samej nemieni (a nemôže) domáhať vlastníckeho ani užívacieho práva a preto je nariadené neodkladné opatrenie neopodstatnené, neprimerané a výrazne obmedzujúce vlastnícke právo žalovanej. Vo vzťahu k veci samej popierala tvrdenia žalobcu o investícii 193.000,- eur do nehnuteľnosti, keďže takúto hodnotu nemajú ani všetky nehnuteľnosti žalovanej a žalobca okrem úveru vo výške 15.000,- eur nič relevantné nepredložil. Väčšinu investícii financovala práve žalovaná. Ďalej namietala nepreskúmateľnosť výroku III, keďže žalobca, ani súd prvej inštancie rozsah obmedzenia vôbec nešpecifikoval. Popierala aj tvrdenia žalobcu o tom, že ho žalovaná vyhadzujú z domu. Naopak, je to práve žalobca, ktorý so svojou manželkou žalovanú zosmiešňujú, zastrašujú, nadávajú a vyhrážajú sa jej vyhodnením z vlastného domu, kvôli čomu sa bojí v rodinnom dome s nimi bývať. Uviedla, že je ochotná vyplatiť žalobcovi po predaji nehnuteľnosti ním preukázateľne realizované investície, pretože spolužitie so žalobcom a jeho manželkou je neúnosné. Taktiež by nemala problém predať nehnuteľnosť samotnému žalobcovi. Z týchto dôvodov považovala súdne konanie ako aj nariadenie neodkladného opatrenia za nepotrebné.

6. Žalobca sa k doručenému odvolaniu písomne vyjadril tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a vecne správne. Navrhol, aby ho odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Odkázal na obsah napadnutého uznesenia s tým, že súd prvej inštancie sa v jeho dôvodoch jednoznačne a presvedčivo vysporiadal s otázkou ústavou garantovanými právami žalovanej (právo vlastníť), s otázkou zdržania sa konania ohľade užívania ako aj potrebou dočasného zásahu do tohto práva i s námietkami v odvolaní. Zdôraznil, že po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dochádza medzi stranami ku kontroverziám, v dôsledku čoho musel žalobca dňa 24.07.2020 prijať hliadku PZ a ich vzájomné vzťahy budú riešené prinajmenšom v priestupkovom konaní.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP a § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného, pokiaľ ide o výrok I. napadnutého uznesenia je dôvodné a vo zvyšku je nedôvodné.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Podľa ust. § 329 ods. 1 prvá veta CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, postačuje predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo a ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

13. Dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana musí byť hodnoverne osvedčená (ust. § 132 CSP) a nie dokázaná. Podľa Najvyššieho súdu SR platí, že za pojem osvedčovanie nie je možné považovať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná vec sa týka základných práv účastníkov konania na súkromie a obydlie (čl. 19 ods. 2, čl. 21 ústavy, čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Nič na tom nemení ani fakt, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľnosti. Vo vzťahu k základnému právu zaručenému čl. 21 ústavy ústavný súd už v náleze sp. zn. I. ÚS 13/2000 z 10. júla 2001 judikoval, že: „Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia. Zásah do obydlia znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydlia“

15. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa vychádza z vymedzenia uvedených základných predpokladov v návrhu, skúma sa, či je nárok dostatočne odôvodnený a skúmajú sa tiež skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia.

16. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, ktorým žiadal uložiť žalovanej povinnosť zdržať sa konania, ktorým by sťažovala žalobcovi užívanie predmetných nehnuteľností odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, vykonal primerané dokazovanie s ohľadom na vyššie uvedený výklad problematiky neodkladných opatrení, správne zistil skutkový stav, v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery. V tejto časti žalobca osvedčil svoj nárok tým, že nehnuteľnosť, ktorej sa návrh týka je nepopierateľne obydľím žalobcu a jeho rodiny, pričom z vyjadrení oboch strán vyplýva, že vzťahy medzi nimi sú značne narušené práve z dôvodu spolunažívania v jednej nehnuteľnosti. Je preto osvedčená bezodkladná potreba úpravy pomerov medzi stranami. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana musí byť hodnoverne osvedčená a nie dokázaná. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia je dôvodná o to viac z dôvodu, že v predmetnej nehnuteľnosti bývajú aj maloleté deti, ktoré v ňom majú od narodenia vytvorený domov, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že v ňom majú nahlásený trvalý pobyt rovnako ako aj žalobca.

17. V súlade s princípom proporcionality zároveň odvolací súd považuje nariadenie tohto dočasného opatrenia za primerané, a také, ktoré nebude žalovanú obmedzovať spôsobom neprimeraným povahe veci. Žalovaná preukázateľne umožnila žalobcovi s jeho rodinou obývať predmetnú nehnuteľnosť. Tento stav trvá od roku 2007 a doposiaľ ho žalovaná akceptovala. Žalobca so súhlasom žalovanej vykonával rekonštrukciu predmetnej nehnuteľnosti a teda ju aj zveľaďoval. Nie je akceptovateľné, aby žalobca, ktorý so svojou rodinou žije v predmetnej nehnuteľnosti cca 13 rokov musel svoje obydlie náhle opustiť,

ak nemá zabezpečené iné vhodné bývanie. Dočasné obmedzenie vlastníckeho práva žalovanej nie je neprimerané povahy veci a nebude mať za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov.

18. Žalovaná v odvolaní popierala investície žalobcu do predmetnej nehnuteľnosti v rozsahu 193.00,- eur a svoj názor odôvodnila. Ako už bolo spomenuté, pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojím rozhodnutím nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Ide len o skúmanie splnenia podmienok bezodkladnosti potreby vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. o pravdepodobnosť ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V danom prípade zatiaľ predbežne v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné tvrdiť, že nárok, ktorý má byť uplatnený v konaní vo veci samej je očividne vylúčený. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že žaloba vo veci samej je dôvodná resp. nedôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť.

19. S ohľadom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil vo výroku II a III.

20. Odvolací súd uvádza do pozornosti ust. § 340 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo žalobcu bolo uspokojené, žalobca je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli. Dané ustanovenie odzrkadľuje princíp zodpovednosti za škodu a inú ujmu spôsobenú nariadeným neodkladným opatrením, ktorá svedčí navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Podľa dôvodovej správy k CSP táto koncepcia je udržateľná vzhľadom na spôsob rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže sa súd spolieha predovšetkým na skutočnosti tvrdené navrhovateľom neodkladného opatrenia, ktorý tak musí prijať následky svojej procesnej zodpovednosti za neoprávnene (nedôvodne) podaný návrh.

21. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, ktorým navrhoval uložiť žalovanej zákaz scudzenia, resp. iného nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami odvolací súd je toho názoru, že nebolo doložené ani len osvedčenie takých skutočností, ktoré by si okamžité obmedzenie práva vyžadovali a žalobca zároveň nepreukázal následok, ktorým by došlo k ohrozeniu jeho práva, ak by takéto neodkladné opatrenie vydané nebolo.

22. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Neodkladné opatrenie nemožno vydať iba na základe tvrdení strany bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o potrebe neodkladnej úpravy pomerov, dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

23. Jedným z hlavných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 CSP je potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Po preštudovaní spisu odvolací súd dospel k záveru, že tento predpoklad pokiaľ ide o povinnosť zdržať sa scudzenia a iného nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou v danom prípade nie je daný.

24. Hlavným dôvodom, pre ktorý nie je možné vyhovieť v tejto časti návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je absencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Žalobca uviedol, že žalovaná sa v roku 2019 vrátila z Veľkej Británie, odvtedy sa zdržiava v dome s tým, že podľa jeho informácií chce žalovaná dom odpredať, čím sa mu už vyhrážala. Naopak žalovaná tvrdí, že predaj nehnuteľnosti navrhoval žalobca, s čím žalovaná súhlasila a je ochotná nehnuteľnosť predať žalobcovi a vyplatiť mu ním preukázané investície. Žalobcom uvedené skutočnosti preto neodôvodňujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, a žiadne iné relevantné skutočnosti žalobca neuviedol. Žalobca tvrdenie o záujme žalovanej nehnuteľnosť predať tretej osobe ničím neosvedčil. Jeho tvrdenie by odvolací súd

považoval za osvedčené, ak by napr. existovala kúpna alebo iná zmluva, inzerát o predaji nehnuteľnosti a pod. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia. Stavom v čase rozhodovania je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na neodkladné opatrenie. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 CSP. V čase rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaná nevykonala žiadny úkon, z ktorého by bolo možné odôvodnene predpokladať jej úmysel predmetné nehnuteľnosti predať, previesť, zaťažiť alebo inak nimi disponovať, čím nie je daná potreba obmedzovať vlastnícke práva žalovanej v takomto rozsahu.

25. Ďalším dôvodom, pre ktorý nie je možné návrhu v tejto časti vyhovieť je jeho nedostatočná špecifikácia. Neodkladné opatrenie v znení takom ako ho navrhoval žalobca („iné nakladanie s nehnuteľnosťami“) by nebolo vykonateľné alebo by bolo vykonateľné len s veľkými ťažkosťami. Žalobca sa voči žalovanej návrhom domáhal uloženia zákazu scudzíť, resp. inak nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Pojem „inak nakladať“ predstavuje široké spektrum úkonov a nariadenie neodkladného opatrenia v tomto znení, by predstavovalo priestor pre rôzny výklad, čím by do vlastníckeho práva žalovanej bolo zasiahnuté nad potrebnú mieru. Nie je úlohou súdu skúmať dôvodnosť návrhu žalobcu vo vzťahu ku každému spôsobu nakladania s nehnuteľnosťou. Ust. § 326 ods. 1 CSP stanovuje obligatórne náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podľa ktorého z návrhu musí byť zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha čo v tomto prípade odvolací súd nepovažoval za splnené. Vzhľadom na osobitnú povahu konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré vyžaduje urýchlene rozhodnutie bez potreby vykonania dokazovania, súd nevyzýva žalobcu na doplnenie podania (ust. § 326 ods. 2 CSP).

26. Záverom odvolací súd dodáva, že toto rozhodnutie nijako nebráni žalobcovi domáhať sa prípadne inej ochrany svojich práv, ktoré považuje za ohrozené či porušené, súdnou cestou, avšak je potrebné preukázať dôvodnosť ohrozeného či porušeného práva.

27. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku I a v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol (§ 388 CSP).

28. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Pomer úspechu strán bol v konaní zhruba rovnaký preto aj vzhľadom na nepeňažný charakter predmetu konania kde percentuálny pomer nie je možné vypočítať, dospel odvolací súd k záveru, že nie je spravodlivé požadovať náhradu trov konania od žiadnej zo strán čo je v súlade s ust. § 255 ods. 2.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).